

Slovo života

„Milovať budeš Pána, svojho Boha... a svojho blížneho ako seba samého.“ (Lk 10, 27)

Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov¹ ponúka tento rok ako podnet na zamyslenie vetu, ktorá má svoj pôvod v Starom zákone². Počas cesty do Jeruzalema zastavil Ježiš istý znalec zákona a opýtal sa ho: „Učiteľ, čo mám robiť, aby som bol dedičom večného života?“³ Po takomto otvorení rozhovoru Ježiš odpovedal protiotázkou: „Čo je napísané v Zákone?“⁴, a tým priviedol znalca zákona, aby sám dal odpoveď: láska k Bohu a láska k blížnemu spoločne predstavujú zhrnutie Zákona a Prorokov.

„Milovať budeš Pána, svojho Boha... a svojho blížneho ako seba samého.“

Znalec zákona pokračoval ďalšou otázkou: „A kto je môj blížny?“ Majster odpovedal podobenstvom o milosrdnom Samaritánovi. Nezačal vypočítavať rôzne typy ľudí, ktorí môžu predstavovať blížneho, namiesto toho vykreslil postoj hlbokého súcitu, ktorý má byť hybnou silou všetkých našich skutkov. Vlastne práve my sami sa musíme stať „blíznym“ pre ostatných.

Takže otázka, ktorú si máme položiť, znie: „Komu som blížnym ja?“

Tak ako Samaritán aj my sa musíme postarať o svojich bratov a sestry, ktorých potreby poznáme, musíme sa naplniť a bez obáv angažovať v situáciách, ktoré nám život predkladá, máme mať lásku, ktorá vynakladá úsilie na pomoc, podporu a povzbudenie každého.

Musíme v blížnom vidieť svoje druhé ja a urobiť pre druhého to, čo by sme robili pre seba. Toto je však dobre známe „zlaté pravidlo“,

ktoré nachádzame vo všetkých náboženstvách. Veľmi dobre ho vysvetlil Gándhí: „Ty a ja sme jedno. Nemôžem ti ublížiť bez toho, aby som neublížil sebe.“⁵

„Milovať budeš Pána, svojho Boha... a svojho blížneho ako seba samého.“

Ak zostávame voči potrebám blížneho ľahostajní alebo v akejsi odovzdanosti osudu, či už ide o materiálne alebo duchovné dobré, nemôžeme povedať, že milujeme blížneho ako seba samého. Nemôžeme povedať, že ho milujeme tak, ako ho miloval Ježiš. V spoločnosti, ktoré chce byť vedené láskou, akej nás učil Ježiš, nemôže byť miesto pre nerovnosť, rozdiely, marginalizáciu či prehládanie niekoho. (...) Kým budeme v blížnom vidieť niekoho cudzieho, toho, kto ruší náš pokoj, kto narúša naše plány, nemôžeme povedať, že milujeme Boha celým svojím srdcom.⁶

„Milovať budeš Pána, svojho Boha... a svojho blížneho ako seba samého.“

Život je to, čo sa deje okolo každého z nás v prítomnom okamihu. Umenie počúvať druhého a všimnúť si tých, čo sú okolo nás, môže otvárať nové zaujímavé pohľady a spúšťať neočakávané iniciatívy.

Práve to sa prihodilo aj Viktórii:

„V kostole sedela vedľa mňa sestrička z Afriky a veľmi ma zaujal jej krásny spev. Pochválila som jej hlas a navrhla som jej, aby sa prihlásila do farského zboru. Vonku sme sa zastavili na pár slov. Pochádzala z Rovníkovej Guiney, v Madride bola

len nakrátko. Pôsobí v ústave, ktorý sa ujíma novorodencov a opustených detí. Týchto chlapcov a dievčatá potom sprevádzajú až do dospelosti, či už počas štúdia na univerzite, alebo im pomôžu vyučiť sa remeslu. Dobré sa im rozbehla krajská dielňa, len majú málo šijacích strojov.

Ponúkla som sa, že jej pomôžem zadovážiť niekoľko strojov a dôverovala som pritom Ježišovi, lebo som si bola istá, že nás počúva a pobáda milovať a nekalkulovať.

Jeden z mojich priateľov pozná odborníka, ktorý sa s radosťou zapojil do tohto reťazca lásky. Postaral sa o opravu ôsmich šijacích strojov a našiel sa dokonca aj jeden stroj na žehlenie. Pár priateľov sa ponúкло, že ich zavezu až do Madridu, zmenili pritom pôvodný cieľ svojej dvojdňovej dovolenky a najazdili skoro tisíc kilometrov. Tak sa „stroje nádeje“ po dlhej ceste po súši a po mori dostali až do guinejského hlavného mesta Malabo. V Guinei tomu nemohli uveriť. Správy od nich sú plné vďačnosti.“

1 Na severnej poglobi sa slávi od 18. do 25. januára a na južnej poglobi počas turistického týždňa. Texty tohtoročných modlitieb pripravil ekumenický tím z Burkiny Faso.

2 Porov. Dt 6, 4-5 a Lv 19,18.

3 Lk 10, 25.

4 Lk 10, 26.

5 Chiara Lubichová, *L'arte di amare*, Città Nuova, Rím 2005, s. 24.

6 Chiara Lubichová, *Parola di Vita di novembre 1985*, tamtiež, *Parole di Vita*, spravoval Fabio Ciardi (*Opere di Chiara Lubich* 5; Città Nuova, Rím 2017), s. 340-341.